

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085712576/facsimile.pdf (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Ære, inkommensurabel med Liberalismens Gentlemanbegreb.

Liberalismen vilde — som Menneskeheden saa ofte i stort og i smaat — *have Aversen uden Reversen*.

Ord som Lord Curzons om det stolte og stærke Folk, der ikke i Længden kunde være økonomisk baseret paa en »staalt« Tilværelse, forstod man ikke; saadan kunde Lorder tale og deres tjenende Følge, men ikke den, der historisk havde arbejdet sig fredeligt frem gennem Kløgt og Snildhed, med Hatten i Haanden overfor den, der beholdt Hatten paa, men som den ærbødige Mand dog forstod til syvende og sidst at faa i sin Lomme. —

I Kraft af Liberalismens Livsprincip, der udnyttede hvad udnyttedes kunde som Raastoffer eller Hjælpemidler i sin Produktion, benyttede den Militarismen, hvor den havde Gavn af det, men søgte altid at holde dens Omkostninger saa langt nede, som det paa nogen Maade syntes forsvarligt. Og den formindskede efter Evne Militarismens kvalificerede sociale Anseelse til Bedste for sin egen, idet den overfor Militarismens Offer og Ære stillede den alt forstaaende og tilgivende Fredsælhed, som er den værgeløses bedste Vaaben.

Let fik den Øje paa Militarismens Skrøbeligheder: Faren for Udviklingen af en Rutine, der erstattede Opdragelsens sædelige Selvtvang med Tvang af rent ydre Art, hvoraf kunde opstaa U selv-